

פרק ז' הכנות לקראת מלחמה

5. רש"י שופטים פרק ז פסוק ה
(ה) כל אשר ילוק בלשונו וגוי וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות - תציג אותו לבד חוץ מסיעתך כי הם לא ילכו עמך **שכך הם למוזים לכרוע לפני עבודת גלולים:**

6. רלב"ג שופטים פרק ז פסוק ה
(ה) והנה לזאת הסבה גם כן לא רצה השם שישארו עמו זולתי המלקקים בידם אל פיהם כי זה מורה על חריצות וגבורה ואולם אשר כרעו על ברכיהם לשתות הם **עצלים** ורצה שישובו להם והנה במאמר האי' הבדיל מהם בעלי העבירות ורכי הלבב כי האיש הירא הוא ירא מעבירה שבידו כמו שביארו ז"ל בפרק משוח מלחמה והחרד הוא רך הלבב ובזה הענין השני הבדיל העצלים **ולא השאיר כי אם הצדיקים והחרוצים והגבורי'** והם היו שלש מאות איש לבד ובהם לבד החזיק כמו שצוה לו הש"י ע"י נביאו או בעצמו במראה הנבואה:

7. רש"י שופטים פרק ז פסוק יג
לחם שעורים - הוא זכות העומר הקרב בפסח:

8. רד"ק שופטים פרק ז פסוק יג
והיה זה משל על ישראל שהיו חלושים מתגברים על מדין ומנצחין אותם:

9. מצודת דוד שופטים פרק ז פסוק יד
(יד) אין זאת - אין פתרון אחר רק יורה על נצחון חרב גדעון כאשר דבר קל כצליל היפך את האוהל החזק ממנו כן גדעון החלש ינצח עם רב וחזק:

1. ספרי דברים פיסקא קצ
(כ א) כי תצא למלחמה על אויביך, במלחמת הרשות הכתוב מדבר. על אויביך, כנגד אויביך אתה נלחם.

2. ספרי דברים פיסקא קצח
במה דברים אמורים במלחמת הרשות אבל במלחמת מצוה הכל יוצאים אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה

3. פירוש דעת מקרא
כוונת הכתוב לדרך שתיה נדירה, הנהוגה אצל מעינות פתוחים הקולחים כדרכם (לא חתומים או בנויים) וזה מנהגם: השותה יושב או מתכופף על שפת המים, מקרב את פיו למים טובל אצבעו במים ומשיבה במהירות אל פיו, לוגם את המים אשר על האצבע הכפופה קצת ומלקק אותה בלשונו. בעשותו כך פעמים מספר הוא מרוה את צמאונו. **כאשר ילק הכלב** - הנוהג אף הוא לטבל לשונו במים ולהשיבה מהר אל פיו, ואולי שיעור הכתוב: אשר ילק מן המים כאשר ילק הכלב בלשונו.

4. תנחומא תולדות יט ד"ה כתיב והיה
רַב הָעַם אֲשֶׁר אֶתְּךָ... הוֹרֵד אוֹתָם אֶל הַמַּיִם וְאֶצְרְפְּנוּ לָךְ שָׁם וגו' (שופטים ז ד), וַיְהִי מִסְפָּר הַמַּלְקָקִים וַגַּ' (שופטים ז ו), אוֹתָם שִׁכְרְעוּ עַל בְּרִכְיָהֶם לִשְׁתוֹת מַיִם רוּצָה וְלֹא רוּצָה הָיוּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים לַעֲיִז, אִי"ל הַקַּבִּי"ה בִּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ הַמַּלְקָקִים אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם (שם שם /שופטים ז ו' / ז), (קל) דמאותן שלא השתחוו עמדו אלו, עליהם הוא אומר וְהִשְׁאַרְתִּי בְּיִשְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל הַבְּרַפִּים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ (מלכים א' = יט יח), ועליהם הוא אומר (מיכה ה: ה) וַיְהִי שְׂאֲרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת ה' כְּרִבִּיבִים עָלַי עֹשֵׁב אֲשֶׁר לֹא יִקְוֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבָנֵי אָדָם, שהטל סימן לתחית המתים...